Dilluns 19 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 17,22-27): I estant ells junts, [ja] a la Galilea, Jesús els digué: «El Fill de l'home ha de ser posat a mans dels homes, i el mataran, i al tercer dia ressuscitarà». I es van entristir molt.

I quan arribaren a Cafarnaüm, els qui cobraven la didracma s'acostaren a Pere, dient: «¿El vostre mestre no paga la didracma?». Diu: «Sí». I havent entrat a la casa, se li avançà Jesús, dient: «Què te'n sembla, Simó? Els reis de la terra, de qui reben impost o cens, dels seus fills o dels estranys?». I en haver dit ell: «Dels estranys», li diu Jesús: «Els fills, doncs, n'estan lliures. Però perquè no els escandalitzem, ves al mar, tira l'ham, i el primer peix que surti, agafa'l, i obrint-li la boca, trobaràs un estàter; prenent-lo, dona'ls-ho per mi i per tu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I estant ells junts, [ja] a la Galilea»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Espanya)

Avui, la litúrgia ens ofereix diferents possibilitats per a la nostra consideració. Entre aquestes podríem detenir-nos en quelcom que és molt present al llarg d'aquest text: el tracte familiar de Jesús amb els seus.

Diu sant Mateu que Jesús i els seus deixebles «I estant ells junts, [ja] a la Galilea» (Mt 17,22). Podria semblar quelcom evident, però el fet d'esmentar que anaven junts ens mostra com l'evangelista vol remarcar la proximitat del Crist. Després els obre el seu Cor per tal de confiar-los el camí de la seva Passió, Mort i Resurrecció, és a dir, quelcom que Ell porta molt endins i que no vol que, aquells als quals estima tant, ignorin. Posteriorment, el text recull l'episodi del pagament dels impostos, i també aquí l'evangelista ens deixa entreveure el tracte de Jesús, tot posant-se al mateix nivell que Pere, contraposant els fills (Jesús i Pere) exempts de pagament i els estranys obligats al mateix. Crist, finalment, li mostra com aconseguir els diners necessaris per a pagar no solament per Ell, sinó per tots dos i no ser, així, motiu d'escàndol.

En tots aquests trets descobrim una visió fonamental de la vida cristiana: és l'afany de Jesús amb vista a romandre amb nosaltres. Diu el Senyor en el llibre dels Proverbis: «M'era deliciosa la companyia dels homes» (Pr 8,31). Com canvia, aquesta realitat, el nostre enfocament de la vida espiritual en la que a voltes posem solament l'atenció i l'accent en allò que nosaltres fem, com si això fos el més important! La vida interior ha de centrar-se en el Crist, en el seu amor per nosaltres, en el seu lliurament fins a la mort per mi, en la seva constant recerca del nostre cor. Ho expressava molt bé sant Joan Pau II en un dels seus encontres amb joves. El Papa hi exclamà amb veu forta: «Mireu-lo a Ell!».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La Passió és la nostra resurrecció» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «Arriba un nou culte en un temple no construït per homes: el seu Cos —sacrificat i ressuscitat— que congrega tots els pobles i els uneix en el sagrament de l'Eucaristia» (Benet XVI)

- «Jesús va venerar el temple. Hi pujà per les festes jueves de pelegrinatge. Estimà amb un gran zel aquesta estança de Déu entre els homes. El temple prefigura el seu misteri. Si anuncia la seva destrucció, és com una manifestació de la seva pròpia condemna a mort i de l'entrada en una nova edat de la història de la salvació, en la qual el seu Cos serà el temple definitiu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 593)